ORĘDOWNIK URZĘDOWY

powiatu chodzieskiego.

PRZEDPŁATA miesięczna wynosi 0,60 zł.
z odnoszeniem do domu 0,67 zł.
przez pocztę 0,73 zł.

Wychodzi w środę i sobotę.

CENA OGŁOSZEŃ: jednołamowy wiersz petytowy lub jego miejsce na stronicy 4-łamowej 20 gr. REKLAMY jednołamowy wiersz petytowy lub jego miejsce na stronicy dwułamowej 25 gr.

Redaktor odpowiedzialny: Starostwo Chodzież. Telefon nr. 26. Drukiem i nakładem: Drukarni Nadnoteckiej T. z o.p.

Nr. 71. Chodzież, środa dnia 9. września 1925 r. 72. rocznik

Rozporządzenie Wojewody Poznańskiego tyczące zarządzeń weterynaryjno-policyjnych z powodu zarazy płucnej bydła rogatego.

(Ciąg dalszy).

§ 4.

Z obrębu Województwa Poznańskiego do obszaru innych Województw wolno wyprowadzać bydło rogate tylko kolejami żelaznemi, albo podwodnemi, opatrzone jednostkowemi świadectwami pochodzenia, wydanemi według obowiązujących przepisów (II) i to:

a) bydło rogate, przeznaczone na ubój, tylko do rzeźni, połączonych szynami z torem kolejowym, a więc do rzeźni w Grudziądzu, Toruniu, Katowicach, Tarn. Górach, Pszczynie, Rudzie, Mysłowicach, Łodzi, Lwowie, Krakowie Warszawie, Królewskiej Hucie, Kaliszu i Lublinie, celem bezwarunkowego uboju tamże jak najrychlej i na warunkach, jakie tamże przepisują;

b) bydło hodowlane i użytkowe tylko za osobnem pozwoleniem kierownika walki z zarazą płucną w tutejszym Województwie i przy zachowaniu warunków, które przepisze.

Nieodzownym jednak warunkiem do uzyskania takiego pozwolenia, jest wykazanie się pismem Województwa, do którego ma być bydło wprowadzone stwierdzającem, że się zgadza na zamierzone wprowadzenie. Lekarz weterynaryjny, interwenjujący przy badaniu ma sprawdzić stan zdrowia bydła, ważność świadectw pochodzenia, zanotować na nich wynik badania, oraz o ile chodzi o bydło wspomniane pod a, że jest przeznaczone na ubój w rzeźni w . . . .

Powyższe zarządzenie nie ogranicza w niczem przywozu bydła rogatego kolejami żelaznemi przez obszar Województwa Poznańskiego bez wyładowania, przeładowania lub doładowania lub karmienia wzgl. pojenia w sposób, mogący jakąkolwiek bezpośrednią lub pośrednią mieć styczność z bydłem innem.

II. Legitymowanie bydła rog. świadectwami pochodzenia.

§ 5.

1. Na obszarze całego Województwa Poznańskiego każde bydle rogate bez względu na wiek

a) prowadzone (pędzone, wiezione, niesione) na targ, jarmark, wystawę, pokaz, przetargi itp.;

b) opuszczający miejsce pobytu celem wprowadzenia do innej gminy lub uboju, bez względu na cel wyprowadzenia;

c) nie mające stałego miejsca pobytu, tudzież bydło handlarzy, znajdujące się w obrębie handlowym;

d) przewożone koleją żelazną lub statkiem, musi być zaopatrzone w świadectwo pochodzenia, wydane według wzoru A.

2. Świadectwa pochodzenia wydaje dotyczący sołtys (naczelnik obszaru dworskiego), w miastach zaś kierownik Magistratu, a w Bydgoszczy i w Poznaniu Komisarjaty policyjne.

3. Świadectwa pochodzenia w regule wolno wydawać tylko na przepisanych drukach, pobranych z Województwa za zwrotem kosztów nakładu i przesyłki.

4. Na każdą sztukę bydła rogatego należy wydać osobne świadectwo pochodzenia, na cielęta ssące, będące przy matce, w wieku do 2 tygodni wystarczy stosowne zaznaczenie na świadectwie matki.

5. Świadectwo pochodzenia nie wolno wydać ani brać:

a) jeżeli bydle podlega obserwacji policyjnej, zarządzonej ze względów weterynaryjno-policyjnych;

b) jeżeli u bydlęcia dają się dostrzec podejrzane objawy zachorowania wewnętrznego lub oznaki jakiejkolwiek zaraźliwej choroby, a zwłaszcza zarazy płucnej;

c) jeżeli uprawniony do wydawania świadectw pochodzenia dowiedział się w jakikolwiek sposób o pojawieniu się zarazy u bydła rogatego, albo o podejrzanym wypadku zachorowania lub padnięcia bydlęcia w gminie (miejscowości) na chorobę przenoszącą się na bydło rogate dopóty, dopóki władza policyjna nie zarządzi co innego;

d) jeżeli właściwa władza policyjna zakazała osobnem zarządzeniem wydawania świadectw pochodzenia.

6. Bezpośrednio przed wydaniem świadectwa pochodzenia winien organ uprawniony do wydawania takich świadectw przekonać się o zdrowiu nietylko bydlęcia, na które ma być wydane świadectwo, ale i o zdrowiu całego pogłowia w zagrodzie, a to albo osobiście albo przez wywiad.

Niezastosowanie się do przepisów 5 lub 6 pociąga za sobą ukaranie tak osoby uprawnionej do

wydawania świadectw pochodzenia jak i posiadacza bydła dotyczącego.

7. Druki na świadectwa pochodzenia będą wydane uprawnionym do wydawania tych świadectw w formie zeszytów sznurowanych, zawierający każdy 100 kartek (Wzór A.)

8. Oba formularze, wydrukowane na kartce zeszytu, należy wypełnić równobrzmiąco i dokładnie zaopatrzyć liczbą bieżącą, lewy ma pozostać w zeszycie, a prawy odcina się po umieszczeniu na nim pieczęci urzędowej i wyraźnego podpisu wydaje się stronie.

9. Wydający świadectwa pochodzenia (sołtys i t. d.) ma przechować zeszyty pod zamknięciem i jest odpowiedzialnym za każde nadużycie lub zaniedbanie co do postępowania z temi zeszytami. Ma on każdy zużyty zeszyt wręczyć dotyczącemu Komisarzowi obwodowemu, w Bydgoszczy Magistratowi (Urząd Policyjny) w Poznaniu Miejskiemu Urzędowi Policyjnemu, a w zamian zań nabyć u odnośnego odbiorcy zeszyt nowy i to w ten sposób, aby w regule nie miał u siebie więcej, aniżeli dwa zeszyty, tj. jeden rozpoczęty, a drugi zapasowy. Odbiorca (Komisarz obwodowy i t. d.) ma zużyte zeszyty układać według gmin i przechować przez jeden rok, a potem odstawić do Starostwa celem postąpienia analogicznie, jak z wyszkartowanemi aktami. Zużyte zeszyty, odstawione wprost do Miejskiego Urzędu Policyjnego, mają być składane i przechowywane tam w sposób przepisany dla Komisarzy obwodowych.

10. Świadectwa pochodzenia są ważne 10 dni, wliczając dzień wydania.

11. W razie wydania nowego świadectwa na podstawie starego świadectwa pochodzenia należy uwidocznić to na nowem świadectwie pochodzenia, podając liczbę bieżącą, miejscowość i datę wydania starego świadectwa na starem zaś zanotować datę wydania i liczbę porządkową nowego świadectwa pochodzenia i przechować je przez (1) jeden rok.

12. Bydlęcia rogatego nieopatrzonego przepisanem świadectwem pochodzenia, nie wolno pod żadnym pozorem doprowadzić ani dopuścić na targ, jarmark, wystawę, pokaz, przetarg i t. p., ani do przewozu koleją lub statkiem. Takie zwierzę, gdziekolwiek będzie napotkane ma być zatrzymane, postawione zawsze w osobnem odosobnieniu, podane na koszt posiadacza zbadaniu właściwego urzędowego lekarza weterynaryjnego i dopiero, gdy zostanie uznane za niepodejrzane co do indywidualnego stanu zdrowia, a po przeprowadzeniu dochodzeń co do jego pochodzenia należy nań wydać świadectwo pochodzenia, zanotować na nowem świadectwie, co zaszło i dopuścić do obrotu w ramach obowiązujących przepisów.

13. Za świadectwo pochodzenia (formularz i połączone z wydaniem czynności) uiścić ma strona do rąk wydającego należytość w wysokości podanej każdym razem na formularzu świadectwa pochodzenia (10 gr.)

14. Na bydło rogate używane w zaprzęgach wzgl. wypędzane na pastwiska poza obszarem gminy, dopuszczane są długotrwałe paszporty z walorem 6 mies. wystawione przez miejscową władzę policyjną według załączonego wzoru. Okoliczność zaznaczona być musi w katastrze bydła z zaznaczeniem daty wystawienia paszportu, które transportujący bydło zawsze mieć musi przy sobie i okazać na żądaniom organom policyjnym. O ile bydło takie wyprowadzone być ma w celu pod 1 podanym, należy zwrócić paszport właściwemu naczelnikowi gminy celem otrzymania świadectwa pochodzenia.

III. Znaczenie bydła rogatego.

§ 6.

Na całym obszarze Województwa Pozańskiego każda sztuka bydła rogatego, na którą wystawiło się świadectwo zdrowia dla wywozu ich koleją na stałe lub czasowo, i każda sztuka doprowadzona na targ, musi być opatrzona na koszt strony marką uszną na lewem uchu a w braku ucha lewego na uchu prawem. O ile bydło jest znaczone trwałym kolczykiem nie podlega ponownemu znaczeniu. Numer marki usznej odnotowuje interwenjujący powiatowy lekarz weterynaryjny w świadectwie pochodzenia, o ile nie został już z urzędu zapisany i notuje w osobnej swej ewidencji. (Wzór D.)

Urzędowej marki usznej wzgl. kolczyka zarejestrowanego urzędowo w świadectwie pochodzenia nie wolno odjąć lub uszkodzić, zanim zwierzę nie osięgnie swego miejsca przeznaczenia, o ile nie jest się do tego upoważniony. Tyczy się to przedewszystkiem posiadacza bydlęcia, który jest w pierwszej linji odpowiedzialnym za wszelkie naudużycia i tp. od chwili nałożenia lub zarejestrowania marki. Obowiązany on jest przedstawić bydło i udzielić bezpłatnie żądanej pomocy do przeznaczenia bydła, a nadto, jeżeli bydlę zgubi znak uszny, winien zgłosić to zaraz najpóźniej do 48 godzin celem zanotowania tego w świadectwie pochodzenia przez odnośnego urzędnika uprawnionego do wydawania świadectw pochodzenia lub świadectw zdrowia. Nałożenie nowej marki może nastąpić na podstawie urzędowego sprawdzenia na uchu, że istotnie było znaczone marką uszną i po odpowiedniem zaznaczeniu tego faktu w dokumencie legitymacyjnym zwierzęcia. Nowy kolczyk należy założyć na uchu prawem, o ile bydle pierwszą markę miało w uchu lewem.

Wyjątek od kolczykowania stanowią cielęta nie starsze nad 2 tygodnie (brak pączków rogowych wzgl. zgrubienia w skórze w miejscu rogów).

Zużyte wskutek uboju znaczki uszne (marki) należy oddawać zaraz i to w rzeźniach, pozostających pod kierownictwem lekarzy weterynaryjnych tymże, zaś gdzieindziej właściwym badaczom mięsa, którzy winny je przechować w sposób wykluczający nadużycia.

Co do dalszego postąpienia z markami zużytemi zarządzi Województwo w swoim czasie.

IV. Kataster bydła rogatego.

§ 7.

1. Na całym obszarze Województwa Poznańskiego należy w każdej gminie (mieście) i obszarze dworskim założyć i prowadzić w ewidencji kataster bydła rogatego według dołczonego wzoru B. (Wzór B.)

2. Druki, potrzebne na kataster bydła rogatego, wydawane będą bezpłatnie. Ktoby jednak czy to przez lekkomyślność, czy też przez niedbalstwo itp., spowodował niezdatność do użytku takiego druku (katastru), obowiązany jest ponieść koszta sprawienia nowych druków (katastru).

3. Obowiązek założenia i prowadzenia w ewidencji katastru bydła rogatego nakłada się po wsiach na sołtysów i naczelników obszarów dworskich, w miastach na zarządy miejskie, w Bydgoszczy i w Poznaniu na Komisarjaty policyjne.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych

z dnia 28 sierpnia 1925 r.

w celu wykonania ustawy z dnia 17 lipca 1924 r. w sprawie opłat za paszporty na wyjazd zagranicę.

Na zasadzie artykułów 1 i 4 ustawy z 17 lipca 1924 r. w sprawie opłat za paszporty na wyjazd zagranicę (Dz. U. R. P. Nr. 69. poz. 672) zarządza się co następuje:

§ 1. A) Oprócz opłat, przewidzianych w art. 3 ustawy z dnia 17 lipca 1924 r. w sprawie opłat za paszporty na wyjazd zagranicę, ustala się opłaty:

a) za paszport zagraniczny 500 zł,
b) za zezwolenie na ponowny wyjazd — 500 zł,
c) za paszport wielokrotny (na wielokrotne przykroczenie granicy w obie strony bez obowiązku każdorazowego uzyskania zezwolenia na ponowny wyjazd) — 1500 zł,
d) za ulgowe zezwolenie na ponowny wyjazd dla wyjeżdżających w celach handlowych i przemysłowych — 25 zł,
e) za ulgowe zezwolenie na ponowny wyjazd dla wyjeżdżających w celach przewidzianych w art. 3 ustawy z dnia 17 lipca 1924 r. — 20 zł,
f) za paszport żeglarski (śródlądowy), wydawany przez władze administracyjne I instancji województw: warszawskiego, poznańskiego, pomorskiego i przez Komisarjat Rządu na m. stoł. Warszawę — 3 zł.

B) Robotnikom i osobom udającym się w celu pracy zarobkowej, oraz emigrantom kontynentalnym należy wydawać paszporty bezpłatne na mocy zaświadczenia państwowych urzędów pośrednictwa pracy, emigrantom zaś zamorskim na mocy zaświadczeń Urzędu Emigracyjnego. Emigranci tak kontynentalni jak zamorscy winni oprócz tego przedstawić zaświadczenie władz odnośnego urzędu skarbowego, wzgl. inspektora skarbowego, że nie zalegają w opłaceniu podatków.

§ 2. Paszport wielokrotny można wydawać osobom, które udowodnią potrzebę częstych wyjazdów.

§ 3. Paszporty handlowe za opłatą 25 zł jak również zezwolenia na ponowny wyjazd za opłatą 25 zł należy wydawać osobom udającym się zagranicę w celach handlowych i przemysłowych, o ile przedłożą każdorazowe zaświadczenie wojewódzkiego wydziału przemysłu i handlu, względnie inżyniera przemysłowego na m. st. Warszawę stwierdzające, że udzielenie ulgowego paszportu względnie ulgowego zezwolenia na ponowny wyjazd jest względów ze handlowych lub przemysłowych konieczne.

Uwaga: O ile wyżej wymienione osoby nie przedstawią zaświadczenia wojewódzkiego wydziału przemysłu i handlu, czy też inżyniera przemysłowego na m. st. Warszawę, należy im wystawiać paszporty i udzielać zezwoleń na ponowny wyjazd za opłatą normalną.

§ 4. Paszporty zagraniczne ulgowe za opłatą 20 zł jak również ulgowe zezwolenia na ponowny wyjazd za opłatą 20 zł należy wydawać osobom udającym się zagranicę:

a) w celu kształcenia się lub prowadzenia badań naukowych na postawie zaświadczenia, stwierdzającego potrzebę wyjazdu, wydanego przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za zgodą Ministerstwa Skarbu,
b) w celu leczenia się, o ile dana osoba przedstawi:
   1) świadectwo niezamożności, wystawione przez władzę policyjną w porozumieniu z właściwym urzędem skarbowym i
   2) zaświadczenie Urzędu zdrowia (lekarza powiatowego) stwierdzającego konieczność przeprowadzenia kuracji zagranicą,
c) w celu towarzyszenia niezamożnej osobie chorej o ile niezamożność osoby towarzyszącej jest udowodniona świadectwem niezamożności jak wyżej pod b 1. konieczność zaś opieki podróży stwierdzona przez urząd zdrowia (lekarza powiatowego),
d) w celu uczestniczenia w zebraniach międzynarodowych, zawodach sportowych, zjazdach naukowych i t. p. na postawie zaświadczeń Ministerstwa Skarbu, względnie o ile chodzi o zjazdy naukowe na podstawie zaświadczenia, stwierdzającego potrzebę wyjazdu, wydanego przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za zgodą Ministerstwa Skarbu,
e) w celach społecznych, o ile osoby te delegowane są przez instytucje państwowe lub samorządowe.

Osoby wymienione w punktach a, d, e, mogą być zupełnie zwolnione od opłat paszportowych według uznania Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu. Odnośne podania należycie udokumentowany winny być wniesione do władzy administracyjnej I instancji, która przy zachowaniu toku instancji odnośne podania skieruje z umotywowanemi wnioskami do decyzji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

§ 5. Podania o przyznania ulg osobom wyjeżdżającym w celach przewidzianych w § 3 i 4 niniejszego rozporządzenia należycie udokumentowane należy wnosić do władzy administracyjnej I instancji, która z odpowiedniem wnioskiem skieruje je do decyzji władzy administracyjnej II instancji.

§ 6. Decyzje władz administracyjnych II instancji postanowiające wydanie paszportu ulgowego we wszystkich wypadkach za wyjątkiem określonych w § 4 a i d mogą być powzięte tylko za zgodą delegatów władz skarbowych.

§ 7 W wypadkach zasługujących na wyjątkowe uwzględnienie w razie bezwzględnej konieczności wyjazdu niezamożnych osób, bądź w sprawach familijnych (nagła choroba lub śmierć członka rodziny zagranicą), bądź majątkowych lub osobistych, władza administracyjna I instancji może po uprzedniem uzyskaniu zgody władzy administracyjnej II instancji wystawić paszport za pobraniem opłaty 20 zł na podstawie świadectwa niezamożności, wystawionego przez władzę policyjną w porozumieniu z właściwym urzędem skarbowym, a nawet całkowicie zwolnić od opłaty za paszport.

O każdem wydanym w myśl niniejszego § ulgowym, lub bezpłatnym paszporcie władza administracyjna I instancji winna w drodze służbowej zakomunikować Ministerstwu Spraw Wewnętrznych z dołączeniem rzeczowych akt i z podaniem powodów, dla których paszport ulgowy lub bezpłatny został wystawiony.

§ 8. Osobom, udającym się zagranicę służbowo na skutek polecenia przełożonej władzy, należy wystawiać paszporty bezpłatne na podstawie pisma władzy delegującej daną osobę.

§ 9. W wypadkach, gdy wyjazd danej osoby jest wskazany ze względów państwowych (wyjazd uciążliwego bezpaństwowego cudzoziemca, wysiedlenie bezpaństwowego cudzoziemca), władza administracyjna I instancji może w zależności od zamożności petenta i od okoliczności (wysiedlenia) albo wystawić bezpłatny paszport, albo też pobrać opłatę jak za wizę wyjazdową dla cudzoziemców.

§ 10. Niewykorzystany w terminie ważności paszport może być bez dodatkowej opłaty przedłużony tylko raz jeden, o ile za dany paszport pobrana była opłata normalna, i o ile oprócz tego posiadacz jego udowodni, iż ważne powody stały na przeszkodzie wyjazdowi.

§ 11. Wysokość uiszczonej przez daną osobę opłaty za paszport bądź za prolongatę paszportu bądź za zezwolenie na ponowny wyjazd należy uwidocznić na paszporcie.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z dniem tem traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 30 marca 1925 r. w celu wykonania ustawy z dnia 17 lipca 1924 r. w sprawie opłat za paszporty na wyjazd zagranicę. (Dz. U. R. P. Nr. 33 poz. 233).

Minister Skarbu: W. Grabski.
Minister Spraw Wewnętrznych: W. Raczkiewicz.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Chodzież, dnia 7. września 1925 r.

Starosta Dr. Jerzykowski.

Nr. 355.

Ogłoszenie moje w Orędowniku Powiatowym Nr. 54. z dnia 11. 7. 25 r. zmieniam o tyle, że znosi się zakaz co do podawania i spożywania piwa w dni świąteczne. Na wszystkie inne napoje zawierające ponad 2 i pół proc. alkoholu wydane postanowienia pozostają w mocy.

Chodzież, dnia 2. września 1925 r.

Starosta Dr. Jerzykowski.

L. dz. 13635|25. 4 C.

Nr. 359.

Nazwiska osób, wyprowadzających się na stałe do Niemiec.

Augustyn Kargel z żoną	Szamocin	rolnik
Elżbieta Böse	„	—
Paul Karczewski z rodz.	Zelgniewo	nauczyciel
Herta Strutzberg	Józefowice	—

Chodzież, dnia 8. września 1925 r.

Starosta (—) Dr. Jerzykowski.

Nr. 356.

Po wyleczeniu pryszczycy w Brzekińcu uważa się zarazę pryszczycy w tutejszym powiecie za wygasłą, z powodu czego znosi się wszystkie obwody ścisłe jak i dalsze obwody obserwacyjne.

Chodzież, dnia 2. września 1925 r.

Starosta Dr. Jerzykowski.

L. dz. 13430|25. 4 C.

Nr. 361.

Tutejszą Powiatową Kasę Komunalną upoważniłem do wypłacenia gminom wiejskim udziału w komunalnym podatku od patentów na wyrób i sprzedaż trunków za rok 1925 uiszczonego w Kasie Skarbowej w czasie od 1 czerwca do 31 lipca r. b.

Chozież, dnia 2. września 1925 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Dr. Jerzykowski.

L. dz. 3296|25. W. P. IV.

OGŁOSZENIA: